

[Bilgrav-Nielsen]

og det er også lykkedes. Det er lykkedes at få overført flere midler til den kollektive trafik – i skøn samdrægtighed, vil jeg sige, navnlig med socialdemokratiet, som også er interesseret i denne sag. Når vi ikke kan gå videre, end vi har kunnet gøre på dette finanslovsforslag, hænger det sammen med flere ting. Det hænger faktisk sammen med, at det ville gøre det nødvendigt at rette efterspørgslen efter materiel til DSB til udlandet. Det er blevet oplyst over for os i forbindelse med de forhandlinger, der fandt sted efter folketingsvalget, det, man kalder for regeringsforhandlinger – som altså ikke var regeringsforhandlinger, men det er en anden sag – at skulle man følge eksempelvis den fantastiske forøgelse af udgifterne til kollektiv trafik, som SF står for, så måtte man 100 pct. importere varerne for at følge den lovgivning op. Vi har ment, det var fornuftigt, at den kollektive trafik ekspanderede til den sidste grænse, men sådan, at vi kunne have fabrikationen på danske virksomheder.

Vi mener stadig, der er penge at flytte om på inden for trafiksektoren. Nok ikke så meget fra veje til kollektiv trafik som fra den post, der hedder 180 mill. kr. til investeringer i Kastrup lufthavn. Jeg ser, at den tidligere trafikminister ryster på sit hoved. Det gjorde han også, sidste gang vi rejste det spørgsmål og mente, at der kunne flyttes 60 mill. kr. Nej, sagde ministeren. Et halvt år efter tog ministeren faktisk 60 mill. kr. og flyttede dem – ikke over i den kollektive trafik, men over i vejsektoren. Det er den samme, som nu ryster på hovedet igen. Jo, der er penge at hente, der er overbudgetteret. Vi har før valget fået et tilsagn fra den daværende trafikminister – der skal nok sættes navn på nu, for det er jo gået lidt hurtigt med minister-skifterne i det ministerium; det var altså hr. Risgaard Knudsen – et tilsagn om, at det ville han aldrig gøre mere, eller noget i den retning. Men nu er han jo desværre gået af som minister, og vi har ikke noget nyt tilsagn fra den nye minister. Det fører til, at jeg må stille den nye minister det spørgsmål, om vi kan regne med den gamle aftale mellem os og regeringen om, at skulle der være overbudgetteret med hensyn til investeringer i Kastrup lufthavn, så skal de ledige midler bruges til en forbedring af den kollektive trafik. Jeg håber, at det stadig er noget, vi kan regne med som en aftale.

Tilbage står at kommentere ændringsforslaget om et spareudvalg, som er det eneste forslag, vi har denne gang – i modsætning til tidligere, hvor vi har haft flere hundrede ændringsforslag fra i hvert fald to af de fire partier bag dette ændringsforslag. Det skal jeg ikke hovere over eller drille med eller noget i den stil. Jeg synes, det skal anerkendes og honoreres, at fire partier har undladt at genfremsætte ændringsforslag til finanslovsforslaget, som i hvert fald førte til et noget pauvert resultat for det ene af de pågældende partier i valgkampen – jeg tænker på venstre. Det er helt indlysende, at CD og kristeligt folkeparti ikke var enige i de store nedskæringer. Derfor synes jeg, det er fornuftigt, at man er blevet enige om at undlade at genfremsætte dem. Der ligger en slags erkendelse i det.

Jeg ved godt, at man stadig har nogle sparemål, og det synes jeg også er godt; det har vi også. Men er formen rigtig: at nedsætte et specielt spareudvalg? Vi mener det ikke. Vi mener, vi kunne give – og det ville måske være ganske tiltrængt – finansudvalget et lift, et pift, om man vil, og gøre det til et udvalg, som konstant arbejder med de offentlige udgiftsbudgetter. Det kunne vi gøre meget mere ved, end vi gør i øjeblikket. Vi kunne gøre det på en helt anden måde.

Jeg tror, vi skulle overveje i finansudvalget at undlade hvert år at detailgennemgå samtlige ministerier. Der var måske en idé i, at vi koncentrerede os ét år om et par eller flere ministerier og så til gengæld gik meget mere i dybden. Vi kan begynde med det samme. Vi kan begynde i overmorgen med baggrund i budgetoverslagene og senere på baggrund af en redegørelse fra regeringen. Måske skulle vi, som man anbefalede i budgetredegørelsen fra 1981, forsøge at få sat i gang det, man kunne kalde en slags perspektivplanlægning i mere operative former, sådan at man får nogle løbende vurderinger af: er der nu stadig behov for, at vi fastholder et udgiftsniveau på ét område, som det nu har ligget i flere år? Eller kunne der være en idé i at flytte vægten over på et andet udgiftsområde? Det er faktisk det, som er påbegyndt igennem de to sidste majforlig. Det tror jeg man kunne få noget ud af ved at arbejde videre med det i finansudvalget.

Jeg vil da godt sige, at skulle der så blive behov for, som hr. Palle Simonsen og hr.